

2600132
487461
BIBLIOTECA Universității Regale Ferdinand I.
din CLUJ.
Nr. 1081 / 1032
EXEMPLAR LEGAL.

Curierul Provincial

Bucovinean

Abonamente cu livrare
prin curier:

Lunar: 45 lei

Trei luni: 38 lei

Un an: 150 lei

Anunțuri și publicații se
primesc la administrație

Redacția și administrația

B. ZIMMET & FIL

Storojineț

str. Cernăuților

FOAIE SĂPTĂMĂNALĂ INDEPENDENTĂ

Drumuri noi în gospodărie

de Ing. agr. ȘERBAN I. FLONDOR

Cred că nu mai există agricultor serios, care să nu-și dea seama că criza actuală în care ne sbatem este de durată lungă și că probabil într'un timp mai apropiat nu se vor produce schimbări spre mai bine.

Nu vreau să viu cu toate argumentele, toate cauzele și enumerarea efectelor dezastruoase, mă voi ocupa însă de unele puncte, privind gospodăria, pe cari le putem modifica și adapta noilor împrejurări.

În afară de războiul mondial și de dezvoltarea extraordinară a economiei mondiale prin perfecționarea tehnicii, a căilor de comunicații (tractoare, automobile, aeroplane) ne găsim aici în Bucovina, scoși din condițiunile economice la cari era adaptat întregul sistem de gospodărie a tuturor păturilor agricole. Făceam parte dintr'un stat al cărui caracter industrial era aproape tot atât de pronunțat ca și cel agricol, interesele ambelor pături de producție fiind armonizate.

Centrele industriale erau piețele de consumație ale produselor noastre agricole, iar noi agricultorii eram cumpărători ai produselor industriale.

Facem azi parte integrantă din statul român cu caracter agricol pronunțat: producem materiile prime agricole (cereale etc. etc.), fără a găsi însă în schimb, în cadrul hotarelor noastre, produsele industriale necesare.

Oricum se va desvolta politica internațională, de se vor dărâma zidurile vamale între popoare, de se vor ridica ziduri mai înalte pentru apărarea producției naționale agricole sau in-

dustriale, hotărît este că vom trebui să schimbăm actualul sistem de producție în agricultură.

După părerea mea, agricultorul nu are azi altă soluție decât de a produce acele materii prime cari sunt indicate prin climat, sol și, în parte, prin situația locului de exploatare și anume — ca să fiu mai explicit — va produce numai acele materii prime la cari — față de producătorii agricoli din toată lumea — va avea cheltuieli de producție mai reduse.

Actualmente constatăm crearea unităților economice naționale, îngrădite

de puternice ziduri vamale — iar schimbul făcându-se prin înțelegeri de la unitate la unitate, pe baza de tratate comerciale internaționale.

În cadrul aceleiași unități, este absolut natural că se va desvolta concurența între producători, însă cu condițiunea ca tariful de transport pe căile ferate să fie astfel stabilit ca să elimine, în cea mai mare parte, efectele unei situații locale mai favorabile, unei situații pe care aș compara-o cu un fel de monopol. — Singurul moment pentru desfacerea produselor va

(Continuare în pag. II-a)

Cuvânt înainte

Trăim azi în timpul unei răspântii hotărîtoare.

Nu trebuie să fii specialist în domenii științifice și nici profet, pentru a ști că în lume se petrece ceva cu totul neobicit.

Întreaga lume e un singur tot coerent, zdruncinat de spasmele unor friguri uriașe. O criză economică de dimensiuni necunoscute în istoria omenirii a oprit aproape ruajul civilizației și o altă criză cu mult mai gravă dominează umanitatea: o criză de încredere în prezent și viitor, de încredere în propriile sale organizații de stat și economie. Un val uriaș de desnădejde și de șovăire a inundat țăările pământului.

Și totuși, nu sunt acele simptome ale apusului, cari imprimă prezentului nostru marca hotărîtoare.

Prin noaptea îndoelii ce planează asupra popoarelor pământului licărește o lumină slabă. Sunt primele semne ale unei reveniri în fire, unei noi voințe de viață, ce se dau de cunoscut în mijlocul haosului, în mijlocul convulsiunilor unei civilizații pe pat de moarte. E ca și cum fără veste a intervenit făcerea mor-

mântală și întreaga omenire e încordată, ascultă și așteaptă.

Nimeni nu știe ce va fi dar toți simt că trebuie să fie altfel. De-ar fi mai bine!

Globul pământesc e încărcat cu tensiuni uriașe: Poate că în clipa ce urmează o scântee va aprinde îngrămădirea de explozibil și va îngropa în noapte și groază cultura noastră milenară; poate că va răsună însă acel semnal mistic de corn la al cărui sunet vor cădea zidurile milenare ale urii, dușmăniei și intoleranței și un strigăt din milioane de guri, un strigăt de fraternitate, va uni omenirea, care în sfârșit va putea porni pe drumul hotărâtor spre un viitor mai frumos, mai măreț.

Poate.

Nicicând o generație omenească nu a purtat pe umeri o răspundere atât de enormă ca generația noastră. În mâinile noastre stă deciziunea asupra soartei pământului. De noi depinde dacă pământul — această stea frumoasă — se va prăvăli în haos sau va urca la strălucirea fabuloasă a unei lumi cu noi forme de viață, cu noi valori. Asupra fiecăruia dintre noi planează azi această răspundere și — dacă nu vrem să apunem — trebuie să fim conștii de marea noastră răspundere, cu toată inexorabilitatea adevărului și cu seriozitatea ce o reclamă aceste vremuri. E datoria fiecăruia dintre noi să întâmpine realitatea zguduitoare a timpului cu întreg moralul personalității sale.

Ce ne cere nouă acest timp?

Ne cere o nouă noțiune: precum unul singur, tot astfel și orice pluralitate națională e pierdută în izolare. Nu există dezvoltare rodnică a unor popoare singurite pe seama altora. Dacă undeva într'un colț depărtat al Asiei, Africei sau Americii un popor suferă o lovitură a soartei, atunci cu toții o resimțim și suferim.

O nouă noțiune se impune: Acel naționalism care propăvăduiește ura și înstrăinarea între popoare a adus apusul civilizației noastre. Minciuni, fraude și palavre despre contraste de interese între popoare de diferite rase, limbi și religii a dus lumea la sapă de lemn. Azi recunoaștem că toate popoarele trăiesc într'o indisolubilă comunitate de interese și depind întreolaltă în prosperare ca și în ruină. Un popor își poate păzi și spori bunurile sale fără a dăuna interesele vitale ale poporului vecin. Politica națională cea mai fecundă e de bună seamă aceia care ține seama de respectarea bunurilor naționale străine.

La noi în Bucovina, pe al cărei teritoriu relativ mic se găesc îngrămădite alături — poate fără pereche în Europa — cele mai diferite națiuni, realizarea acestei noțiuni se va dovedi mai fecundă ca altundeva. Tendința de a servi ideii de împăcare și pașnică apropiere se învederează la noi ca o necesitate imperioasă.

Fie ca toți cetitorii noștri fără deosebire de confesiune și origine etnică — să interpreteze binevoitor inaugurarea foii noastre săptămânale, într'aceste clipe decisive ale soartei civilizației europene, cari sunt și clipele decisive ale scumpei noastre patrii, în semnul armoniei frățești între națiunile acestei țări.

Redacția.

Concursul nostru

„Curierul Provincial Bucovinean” vine cu un concurs original pentru cetitorii săi. Iată în ce constă concursul nostru:

Fiecare cetitor ne va trimite la redacție un manuscris, care să conțină gluma cea mai bună pe care a auzit-o el vreodată.

După o triere a acestora se va alege una, care va fi răsplătită cu un premiu. Celelalte vor fi publicate în ordinea calității lor. Se va da mare importanță glumelor puțin cunoscute, ceea ce de altfel va fi dătător de ton și la decernarea premiului.

Glumele vor fi citeț scrise și vor fi însoțite de numele concurentului.

Remarcăm că acest concurs este permanent, decernarea premiului făcându-se din două în două săptămâni.

REDAȚIA.

Drumuri noi în gospodărie

(Continuare din pag. 1-a)

fi atunci în primul rând calitatea produselor oferite și cheltuelile de producție. Ele vor fi hotărâtoare pentru noi agricultorii, la modificarea și alegerea culturilor și modului de exploatare pe care trebuie să-l aplicăm.

Fac abstracție de modificările ce ar trebui să intervină în tariful transportului pe căile ferate, care trebuie, și vor fi modificate după împrejurări.

Nu rămâne deci, decât climatul și solul care ne pun o limită bine definită, distanța între centrele de producție și cele de desfacere fiind balansată de tariful de transport.

Vom grupa deci, după climat și sol, zonele de producție și vom re-nunța la aplicarea asolementelor actuale, căci vom trebui să găsim modalități și posibilități să cultivăm ori numai cartofi, ori numaiorz, ori numai grâu, etc.: natural nu înțeleg ad literam.

Nu ne vom mai gândi care este aso'ementul cel mai apt din punct de vedere teoretic, ci vom căuta să cultivăm acele plante pe care ni le indică natura, climatul și solul și numai acele le vom cultiva chiar și mai unilateral.

În fine nici flora sălbatecă nu se schimbă în regiuni decât rar în perioade foarte mari.

Deci am trebui noi să schimbăm culturile noastre, alternând prășitoare cu cereale, cari în altă parte se produc mai ieftin și de calitate superioară și nu alegem acele cari le producem la noi mai ieftin și de calitate superioară.

Stabilirea unui echilibru între zonele agricole ale aceleași unități, în-

cadrate în același sistem vamal, ne va dispensa de multe greutateți ce întâmpinăm azi în desfacerea produselor calitate și cantitate, aducând, natural, după sine desavantajul unei specializări în anumite culturi. În primul rând se vor ivi boli parazitare ale culturilor, cari se pot însă combate, și în al doilea rând vom avea riscul nereușitei recoltei întregi pe zonă. Aci va putea interveni statul, aplicând în ani reușiți impozite mai mari și reducându-le în caz de nereușită.

Revin la ținuturile noastre, cari și ele ar face parte dintr'un grup, o zonă bine determinată, care azi înnoată în cartofi, fără a putea găsi conveniențe

în schimbul, ce ar fi indicat, cu o zonă agricolă care înnoată în grâu, o zonă care produce carne de calitate superioară cu o zonă care duce lipsă în această privință, o zonă care stă cu cheresteaua până ce putrezește, fără a o putea schimba, cu o zonă unde lipsește lemnul, încât se face foc cu bălegar.

Intr'un viitor articol vom reveni asupra problemei în amănunt.

ȘERBAN cavalier de FLONDOR

Ing. agron., Președintele Camerei de Agricultură a județului Storojineț și Primar al orașului Storojineț.

Opinia noastră

JUDETUL NOSTRU

De parte de viața sgomotoasă a orașelor mari, de parte de cazanul prefacerilor epocale, liniștit, cufundat în visul naturii, se întinde, peste câmpiile înflorite și codrii verzi, județul nostru. Liniștiți sunt oamenii cari trăiesc în acest ținut, liniștită e și viața care pulsează aci, și peste tot e liniște.

O suflare din adâncimile vremurilor trecute te cuprinde, când privești acest superb tablou zugrăvit cu maestrie de natură. Dar cruda realitate distrugătoare nemiloasă a viziunilor, îndrumază privirea noastră spre alte domenii. Aspectul natural dispare spre a face loc celui economic și social. Și ială-ne treziți în fața realității. Ce disperare! Ce jale! ca și țara noastră întregă, tot astfel și județul acesta se află la marginea prăpăstiei economice. Sărăcia băntuie satele, fantoma mizeriei setăraște prin ulițele orașelor și toți locuitorii—agricultori, industriași, comercianți, meseriași, muncitori și intelectuali—sunt amenințați în existența lor.

Lumea, zguduită de jocul diabolic al aurului, trece acum prin evenimente mari și, nici un petec de pământ nu rămâne crușat de efectele grave ale crizei. Tot astfel și județul nostru a fost cuprins de furia evenimentelor și, am trebui să ne oprim numai la constatarea faptului că ne aflăm în funcție de criză, dacă n'ar fi intervenit și anumite rele cu caracter specific, cari agravează în mod atât de dureros situația locuitorilor. Efectele dure-roase ale cametei s'au înfipt adânc în complexul economic al acestui județ. Agricultură este înglodată în

datorii de pe urma cametei criminale ce s'a practicat aci ca și în restul provinciei. Și din această pricină suferă și celelalte straturi sociale, deoarece existența lor este legată de soarta țaranului, care, astăzi, a ajuns la sapă de lemn. Dar și fiscalitatea excesivă a luat la noi proporții nemaipomenite. Pe de o parte impunerile exagerate, pe de altă parte presiunea încasărilor, a creat aci o stare desperată a tuturor celor cari muncesc greu și se trudesesc din răsuferință pentru pâinea zilnică.

Și în timp ce se cer impozite mari, în timp ce agentul fiscal sechestră și scoate lucrurile din casa celor nevoiași, în același timp nevoia chinuște pe toți acei ce se numesc funcționari publici. Cei din magistratură, dela Prefectură, din preoșime, din școală dela toate oficiile publice, nu primesc lefurile lor la timp. Soarta lor o împărlășesc și pensionarii, cari rămân neplătiți cu lunile, deci nu e de mirare că ne găsim în plină mizerie. Ne aflăm într'o criză sub imperiul căreia trebuie să suportăm ciclul anilor răi, căci soluții mântuitoare nu se găsesc în agitații negative, ci în clarificarea situației mondiale. Populația așteaptă răbdătoare. Dar această răbdare eroică trebuie susținută cu multă îngrijire de cei de sus. Dacă agentul fiscal îți scoate lucrurile din casă și funcționarii publici nu primesc lefurile la timp, dacă preoșii și învățătorii județului nostru, cari au îndeplinit o misiune importantă în ceea ce privește educațiunea poporului, se află prinși în ghiarele mizeriei, atunci această răbdare se topește și, în locul ei,

apare disperarea. Aci e rana cea gravă de care sângerează județul nostru. Aci e izvorul durerii care inundă cu deznădejde și jale întreaga suflare a acestui ținut. Aci e răul care subminează existența atâtor suflete.

Deci, domnilor dela cârma țării, priviți în inima realităților, plecați urechea la glasul populației care cere grabnica ajutorare a agricultorilor, plata regulată a salariilor și pensiilor, indulgență la încasarea impozitelor și eliminarea arbitrarului ce domnă, din nefericire, județul nostru.

E de datoria autorităților locale, în frunte cu Prefectul acestui județ, să trateze cu multă grijă chestiunile la ordinea zilei. Căci numai astfel se va putea păstra comoara acestui județ: patriotismul cald de care sunt pătrunși locuitorii acestui ținut.

Carol Weltmann.

Căutăm corespondenți prin orașe și sate!

Colț umoristic

EL: „Înainte de nuntă, Nelly a istorisit totul soțului ei. Ce curaj!”

EA: „Și ce memorie!”

— „E inutil să mai obiectezi ceva! Te-am văzut cu ochii mei cum sărutai bucătăreasa.”

— „E adevărat. Dar n'am sărutat femeia, ci simbolul artei culinare.”

FIICA EVEI

Bunica i-a dat Florichii un măr, și spre marea ei mirare, fetița îl mânca, fără să se gândească a-l împărți cu micul ei văr.

— „Dar bine Florico, lui Ionel nu-l dai?” strigă ea.

— „Nu, bunicuțo, răspunde copilul cu hotărâre.”

Eva, a împărțit odată un măr cu Adam și de atunci a fost mereu ocărită pentru aceasta.”

REFLEXIE

— Să vezi ceva dragă Mișule! Când eram mic, doctorul mi-a spus să nu fumez c'o să ajung idiot.

— Și de ce nu l-ai ascultat?

PROVERB TURC

Trei oale la un loc — belșug,
Iar trei femei — un balamuc.

DIALOG

— Am primit o scrisoare dela Jenică.

— Da? Și ce-ți scrie?

— E la expoziția Colonială! Zice că e așa de frumos p'acolo de par'că ar fi în Raiu!

— E cu nevastă-sa?

— E! da proastă ideie ai despre Paradis! E singur!

Pericolul viitorului nostru

De când există omenirea, istoria ne'nvăță că diferitele popoare cari au trăit și cele cari trăiesc, au trecut prin anumite etape de transformare,—în unele din ele putând constata cum progresau spre o cultură și civilizație mai înaltă, iar în altele cum cu pași rapizi se rostogoleau în decadență. Supunând aceste transformări unui examen mai amănunțit, ajungem la concluzia constantă că progresul și decadența fiecărui popor a depins de educația ce a primit-o în fiecare epocă și în consecință și de morala ce rezida în el.

Un singur exemplu ne edifică pe deplin: poporul roman a progresat atât de vreme, cât timp observa o educație și morală severă la cetățenii săi și de îndatăce a început să le neglijeze pe aceste și să se complacă în desmăț și destrăbălare, decadența fatală a început să-l distrugă. Toată puterea armată de care dispunea și toate averile achiziționate prin nenumărate războaie n'au ajutat la nimic când educația și morala erau surpate.

În urma perturbării produse prin criza mondială din ultimul timp, la care se adaugă și criza morală într'un mod foarte acut, fiecare din noi trebuie să conceadă că imoralitatea și decadența iau proporții foarte pronunțate.

Mizeria, ce stăpânește aproape toate clasele sociale și îndeosebi pătura de jos, este pământul cel mai fructifer din care se hrănesc aceste două curente. Căci unii devin imorali din lipsa de mijloace, constrânși de nevoile zilei de a se atinge de bunul

altuia, iar alții, căutând să profite de pe urma celor nevoiași și oropsiți, îi seduc pe aceștia la fapte nepermise în detrimentul intereselor obștești numai din dorul de a se îmbogăți ușor și repede.

Criza materială, ce încă dănuiește, se va putea înlătura, mai degrabă sau mai târziu, însă cea morală odată înrădăcinată, va fi cu mult mai greu de a o stârpi.

Se va pune întrebarea justă în ce constau greutățile acestea, și pentru a ilustra numai o parte din ele, trebuie să remarcăm că majoritatea cetățenilor din jurul nostru, făcând războiul, în acest timp, nu și-au câștigat un plus de însușiri morale, ci și le-au lămpit și pe cele ce le aveau, sufletul lor fiind îmbibat de un sălbătăcism feroce.

Dacă privim la generația noastră care se ridică, din care unele elemente au ajuns, iar altele vor ajunge, să-și exercite drepturile de cetățeni liberi în treburile obștești, cu regret trebuie să mărturisim că această generație prezintă mari îngrijorări pentru viitorul nostru.

Generația aceasta, lipsită de o creștere pătească în timpul războiului și lipsită de școală serioasă în același timp, a rămas în cea mai mare parte analfabetă după cum se poate ușor constata din datele statistice, dânsa nu și-a însușit nimic aproape din educația necesară în timpul copilăriei, crescând la voia întâmplării.

Dacă ocazional ajungi să discuți cu cetățenii o chestiune de interes

obștesc,—gândindu-mă la masa largă a satelor noastre,—atunci trebuie să faci constatarea că elementele vârstnice sunt moderate în concepția și judecata lor, înclinând spre ordine și respect, pe când cele tinere spre desordine, doritoare de turburări și câștig ușor, fără orice muncă, chiar cu sacrificiul ordinii sociale existente. Aceste elemente în majoritatea cazurilor se erijează în conducători și salvatori ai maselor oropsite, propagând în mod deșănțat o demagogie periculoasă, de vreme ce ele n'au simțul răspunderii acțiunii lor.

Așa vedem că aceste curente extremiste își datoresc înrădăcinarea în primul rând în masa mare a generației tinere, care în felul și cu mijloacele cunoscute ajung de multe ori să copleșească pe cei bătrâni în părerea lor și astfel să constituie o singură masă de extremiști neînfrânați în aspirațiunile lor.

Dacă programul lor ar prezenta soluții realizabile și bune, n'am avea nimic de obiectat în privința lor, însă ceea ce se petrece sub ochii noștri, este cea mai eclatantă dovadă că soluțiile preconizate de ei sunt un izvor de anarhism și nihilism ce savă în mod necruțător la temelii ordinii noastre sociale existente, iar pericolul eminent av fi inevitabil, din moment ce nu se vor înferebuința mijloace pentru îndrumarea acestei generații pe un alt făgaș decât pe cel pe care pășește în prezent.

Dr. O. LUNGULEAC.

Cetiți și răspândiți
„Curierul Provincial”!

Ancheta noastră

„Jalnica Tragodie” a Huțanilor

Originea lor. — Regiunea ce o locuiesc. — Ocupația. — Criza în huțanisme.

Huțanii! Prin locuri pe cât de pitorești, pe atât de puțin cunoscute și mai ales lăsate în providențială grijă a „celui de sus”, pe munte sau pe malurile murmurândelor pârâieșe ce par a sta într'un continuu dialog cu freamătul pădurilor, la noi, în nord-vestul Bucovinei, locuiesc Huțanii. Cetățile, dacă din întâmplare vei trece prin regiunile misterioșilor Huțani, forțează-ți memoria și adă-și aminte de tratatele de istorie unde ai găsit descrisă îmbrăcămintea Gelo-Dacilor, pentru

a fi frapat de faptul că ea aduce mult cu cea a acestor pacinici locuitori.

S-ar părea chiar că în acest motiv pleant și-ar avea originea „teoria istorică” ce-i dă drept urmași ucrainizați ai vechilor locuitori de pe meleagurile țării noastre. Dar însăși diversitatea supozițiilor lasă ca originea acestei populații să se piardă în mister. Argumentele improvizate în favoarea tezei preconizate de unii, argumente reclamate de o tendință cu un colorit politic național, pentru a explica o anumită stare de lucruri ce nu și-ar avea ordinea naturală, cari au încontestabil, un suport solid în limba ce o folosesc Huțanii, sunt totuși sorte de a avea acelaș succes, adică, vorba Românilui, de „a încurca ițele”. Să ne ierte cei ce sunt de părere contrară, dar noi nu venim să le distrugem iluzii și nici să ne câștigăm simpatii în tabere adverse, ci suntem oarecum situați la mijloc și nu facem deci decât să fim nedumeriți asupra originii acestei populații, proiectând-o într'un depărtat trecut cu haină misterioasă. Argumente naive ca cele pe cari

le folosesc unii sub forma declarațiilor făcute de o bună parte de Huțani, ceea ce nu poate fi privit decât drept consecință a unei propagande a acelora ce au buzunarele pline de fițuici dar slove, reprezentând pretențiile lor pseudo-justificate asupra unei bune părți a nordului Bucovinei, nu pot fi folosite. Incontestabil că gestul poate fi interpretat în chip firesc ca o renegare, care însă nu explică originea, căci cauza nu poate fi ulterioară efectului. Rămâne deci obiectivismului istoric să-și spună cuvântul.

Dar fiindcă e vorba să ne ocupăm cu analiza diferitelor aspecte ale tristei situații din această regiune, care nu e decât reflexul gravei crize actuale, ne vom feri de a mai atinge chestiuni pe cari nu ne sfiim a le numi *sentimentale*, și ne vom ocupa de cele triste dar *reale*, riscând de altfel să fim vizați de spiritala vorbă: „salul arde iar baba se piaptână”.

Huțanii „noștri” — căci nu trebuie uitat că sunt mulți și dincolo de Ceremuș — locuiesc în cea mai mare parte teritoriul răpo-

In toate — puțină judecată și fără multă desperare

La toate popoarele în stare de prefacere socială și în toate timpurile s'au ivit o sumedenie de critici guralivi, cărora nu le-a plăcut niciodată prezentul, lăudând mereu trecutul frumos și plin de toate bunățile necesare omului, trăind cu burta la soare fără nici o grijă nici de gospodărie, nici de economie, nici de muncă și nici de știință.

Aceste critice drepte sau nedrepte s'au înmulțit și în România mai ales dela război încoace. fie din lipsă de control serios, fie, din rea voință, dar mai ales din neștiință.

S'a făcut și se face critica ce are drept obiectiv politica, administrația, cultura, economia etc.

Aceste critice nu le putem preînlămpina decât prin știință, prin o chibzuită judecată obiectivă. România este o țară frumoasă, foarte bogată în cereale, petrol, fier, argint, aur — și totuși atâta mizerie.

Să cercetăm cauzele acestui rău supra-abundent și vom vedea că trebuie să ne împuțăm nouă o mare parte din greșeli.

Vremurile s'au schimbat odată cu mentalitatea omenirii. Mai ieri popoarele se gândeau la cuceriri prin sație și foc, pe când azi lumea s'ănăoasă la munte se gândește cu toate stăruirile cum să înădure războaiele producătoare de nenorociri și de distrugere.

Azi lupta nu se mai dă cu tunul nici cu pușca mitralieră, ci cu creierul — cu mintea — și cine nu înțelege acest lucru acela este un aventurier.

Pentru a înțelege și a cell în zodiacul vremurilor prezente avem nevoie de știință, de cultură, singură salvatoare într-un viitor apropiat, de care — cu regret trebuie s'o spunem — unii oameni de știință, cu răspundere, nu vor să țină seama, crezând că cultura este nenorocirea popoarelor.

Poate că au o parte de dreptate, căci atunci când știința este utilizată pentru distrugerea omenirii, desigur că este o cauză, să spui, că cultura este un rău, dar noi înțelegem dimpotrivă, — ea să fie pusă în folosul omenirii.

Deaceia credem că trebuie să înceteze politica care urmărește desființarea de școli și căutăm să pună piedici celor dornici de așa mari orizonturi vederilor lor prin studiu.

În timpurile mai vechi era o situație mult mai grea și totuși evenimentele au lucrat în favoarea mulțimii oprimată și împovărate de diferite dări publice și particulare.

Atunci omenirea se desvolta în mod firesc și lăsată la voia întâmplării, pe când azi fiecare individ contribuie în mod conștient la îmbunătățirea sau la înrăirea unei situații, fie aceasta economică, financiară, politică sau administrativă. Trăim în epoca votului universal, când omul zboară în aer cu mașina înscodită de el, când tot el se dă jos din înălțimile norilor cu parașuta, cutieră adâncimile nărilor cu submarinile, cercetează subsolul cu diferite instrumente, iluminează orașele și saie e cu electricitate.

Din toate acestea noi am învățat puțin și poate unii n'au învățat nimic.

Vecinic facem critică, lăudând pe americani, pe francezi, pe germani și instituțiile lor și înjosind în același timp pe ale noastre.

Nouă ne place un primar din satul vecin care poate fi și cel mai mare pungaș și l'am face primar în comuna noastră, dar pe omul cinstit din satul nostru, care ne-ar aduce folos, nu-l agreăm, și l lăsam la o parte, astfel că noi contribuim cu toții la nenorocirile ce se abat asupra noastră a tuturor.

Avem o criză economică și toată lumea a rămas buimăcată.

În loc să judecăm puțin cu sânge rece, se fac adunări, cari sunt în adunări publice se rezolvă criza economică, cași cum în adunări publice se vor face economii, se vor micșora impozitele, se va opri fiscalitatea sălbatecă și se vor amoniza datoriile mulțimii.

Nu! Știința fie căruia, cum njanja noastră va aduce economii, va plăti datoriile noastre va micșora impozitele și ne va izbăvi de toate relele, ce ne apasă pe zi ce trece tot mai greu.

Cum? Să vedem. Am avut alegeri? da. S'au schimbat guverne? da. S'au luat 45% și 100% dobânzi? da. Ce-am făcut a unci? Atunci n'am avut adunări publice, căci dobânzile și voturile nu le-am dat în adunări publice, ci la ghișeu și la urnă. Iată atâtea întrebări, iată pentru fiecare întrebare tot câte un răspuns. Dar cine să le dea?

Acea mulțime, care a fost vecin c înșelată? da. Dar ce a cerut mulțimea reprezentantului ei legal ales prin votul ei? I-a cerut să-i aducă o micșorare a impozitului, o reducere a dobânzilor?

Nu! pentru că mulțimea vede în fiecare critic guraliv, în fiecare demagog, în fiecare individ, care făgăduiește păduri, iertare de

datorii, împărțire de moșii, pe adevărații ei salvatori și iată că această mulțime rămâne vecin c înșelată în așteptările ei cu greutatea tot mai mari pe zi ce trece.

Iată de ce avem nevoie de știință, iată de ce este nevoie ca școlile să se deschidă și taxele să se reducă și cei ce se tem de cultură zicând că vom avea un proletariat intelectual, să înceale e cu asemenea palayre, fiindcă noi avem absolută trebuință de cât mai multă cultură, căci numai astfel va fi bine. Atunci vom avea bani, mai puține datorii, căci vom chibzui mai bine, vom ști cum să facem economii, cum și de ce trebuie reduse impozitele, de ce trebuie să le plătim etc. Atunci vom ști de câtă leafă are nevoie un funcționar, vom ști de câți funcționari avem nevoie la primărie, la administrație și la diferite instituții publice.

Vom ști mai departe ce să le spunem aleșilor noștri și ce să cerem dela ei pentru ridicarea morală și materială a popoului.

Deci răul poate fi îndepărtat cu timpul dar numai cu o judecată și fără desperare. Toate vor trece și noi în viitor ne vom deschide ochii, — vom vedea — și în perfectă cunoștință a realităților, vom ști cari sunt soluțiile indicate diverselor probleme la ordinea zilei. Până atunci să nu desperăm ci cu chibzuită la muncă căci numai astfel vom învinge greutatea vremii.

Sibo.

Căutăm în toate localitățile principale ale Bucovinei, corespondenți harnici, cari să ne țină în curent cu diverse întâmplări importante de prin localitățile și împrejurimile reședinței lor. Sunt bineveniți și colaboratori, cari ar avea de tratat problemele importante la ordinea zilei. Corespondențe și articole se trimit redacției. Redacția își rezervă dreptul de a revedea și tria articolele și reportagiile.

Manuscrisele nu se înapoiază.

REDACTIA.

satului județ Vijnța, împărțit astăzi între județele Storojineț și Rădăuți. Sate curat hușanești sunt: Răstoace, Petrașeni, Mariniceni (jud. Storojineț), Salașeni, Coniatin, Câmpulung, Iablona, dealușul Ceremușului, apoi Gura Putilei, Dichineț, Chisilieni, Toraceni, Pușla, Sărghieni dealușul pârăului Pușla (toate în jud. Rădăuți), Bezhomet, Lăpușna, Sipot, pe malul Siretului. Vorbim, de sine înțeles, de localitățile ce se află în inima regiunii hușanești și deci nu ne se va obiecta micile omiteri ce le-am făcut. O simplă descriere a acestor meleaguri e suficiență pentru a ne da seama că aceleași neajunsuri cu cari au de luptat Românii din Maramureș sunt endemice și aici.

Regiunea muntoasă, cu păduri și pășuni, neprielnică agriculturii propriu zise, afară de câteva excepții, face ca locuitorii să și asigure subsistențele fie prin muncă, ca lucrători în pădure, ca plutași pe Ceremuș, sau ca lucrători la chereștele, scurți zis în continuă dependență de industria lemnului, fie, cei mai avuți, prin creșterea vitelor.

Curios apare aci seminomadismul Hușanilor săraci cari trebuie să și caute pâinea în alte regiuni mai pușin vitrege. Astfel în timpul când marii proprietari își caută lucrători pentru diverse trebuințe agricole, sute de Hușani se îndreaptă spre șes. „Ia țară” după cum spun ei, căutând angajamente, pe cari de altfel le găsec destul de ușor, consecință a faptului că primesc să fie remunerați în natură, ceiace e desigur un avantaj pentru proprietari.

După această succintă expunere a situației reale din aceste regiuni, se pot trage toate concluziile asupra stării actuale, având în vedere criza economică ce se observă în toate domeniile de activitate. Industria lemnului stagnează; deci consecința e că cei ce și vedeau siguranța vieții lor în această ramură de activitate să piardă zi de zi speranța într-un câștig, care le era unica „mană cețească”. Agricultura pierzându și rentabilitatea adaogă o altă categorie de oameni sortii infometării: cei ce nu și vor mai găsi de lucru în șes dintr'o explicabilă prudență

a proprietarilor funciari, cari pentru o producție restrânsă vor avea nevoie de un număr restrâns de muncii ori pe cari îi vor recruta de prin părțile locurilor. La aceasta se mai adaogă nerenabilitatea creșterii vitelor și iată întreg cortegiul de consecințe posibile ale crizei economice în această regiune. E o regiune sortită infometării dacă va fi lăsată în grija providenței. Nu căutăm să punem „bețe în roate” nimănui înăfășșând sumbre perspective de infometare a unei regiuni, dar credem că dând publicității un fapt dealminteri cunoscut, să facem ce cei ce au urechi să audă. Ar fi politică de straș — care, dragă Doamne! mult agreeală e de politicienii noștri, politicienii cu vrute sau cu nevrute, ce și vără nasul unde nu le fierbe oala și nu vād decât ceace clocotește întrânsa — dacă am nesocoli primejdiiile neluând măsuri. Și să ne oprim la ultimul cuvânt.

(Va urma: Criza în hușanime și măsurile ce se impun.)

T. Răducan.

Problema unificării legislative

Se agită cercurile juridice „dela Nistru până la Tisa”.

E vorba de unificarea legislativă. Critice mai mult sau mai puțin întemeiate, ale unor corifei mai mult sau mai puțin chemați, a căror competență poate fi schimbată după oportunitate, s'au ridicat pentru a-i face zile negre proiectului de unificare legislativă, al ministrului de Justiție Hamangiu, proiect care, după umila noastră părere, nu e atât de negru precum îl văd ei.

Dacă în sine, noului proiect de unificare legislativă, fruct al concepțiilor unui om cu o vastă cultură juridică și cu un tot atât de vast trecut de experiență juridică, nu-i vom aduce nici o critică, căci însăși intenția d-lui ministru este ca eventuala legiferare a acestui proiect să nu fie decât începutul unei tranziții în spre o temeinică unificare legislativă, care să corcospundă exigențelor sociale ale timpului, totuși vom arăta că motive de oportunitate nu pledează pentru o unificare de tranziție, ce astăzi n'ar fi decât anacronică și că o asemenea unificare legislativă cu cântec . . . de polemici, nu face decât să prejudicieze (fapt paradoxal) unificarea sufltească.

Să ne punem o întrebare logică: Astăzi, treisprezece ani dela unire, în decursul cărorora indolența celor ce s'au perindat pe acolo unde se pot lua inițiative și realiza fapte, n'a făcut un singur pas înspre unificare, — ce motive de oportunitate pledează tocmai astăzi pentru o unificare de tranziție care dă naștere unor polemici atât de înverșunate, polemici cu caracter regionalist? E oare în joc un interes superior național, care să dicteze rațiunea de stat a acestei unificări? Nu credem.

O unificare de tranziție și-ar fi avut rost imediat după unire, astăzi însă, dacă se impune o unificare — și se impune — nu poate fi vorba decât de una definitivă. Nimeni în decurs de treisprezece ani n'a avut înțușia momentului potrivit unei reforme de unificare, iar vremea scursă n'a făcut decât să învesmânteze tradiții în haina rigidității. Să zicem că în perioada primilor cinci ani, (1918—1923), nu se putea încerca o unificare — era epoca unui proces de amalgamare psihică

Dar ce înseamnă totala neatenție ce i s'a dat însuși punctului de plecare înspre unificarea legislativă, înscris în constituția din 1923? A fost tratat drept simplu deziderat al constituantului, menit a fi realizat de cineva care nu va fi ocupat cu „importantele probleme politice”, sau cu alte diverse bazagonii ale pacostei supravenerațiunii democrației.

Ziceam mai sus că motive de oportunitate nu pledează pentru o unificare, și înțelegeam unificarea de tranziție ce se proiectează. Tranziția nu-și mai are locul și timpul, unica soluție, fiind astăzi o curajoasă unificare făcută fără multe șovăiri și ezitări, precedată de o radicală revizuire a tuturor codurilor existente, cari în noua lor compoziție să conțină quintesența întregului progres realizat pe terenul științei juridice.

Nu se poate afirma că proiectul d-lui Hamangiu ar nesocoti legiuirile din noile provincii — o dovedesc instituțiile și capitolele din vechile legiuri cari sunt menținute și eventual, extinse peste tot teritoriul fărăi

— precum tot incontestabil e că în selecționarea capitolelor de legi ce d. Hamangiu își propunea le menține, fie ele din codurile provinciilor unite, fie din cele ale vechiului regat, tot cuvântul științei a fost dător de ton. Dece însă haosul cu extinderile reciproce de leguiri când e mult mai simplu și mai bine să se coordoneze întreaga materie juridică, în coduri definitive, ceea ce ar evita polemici și o tranziție de prisos.

O unificare legislativă bine primită de întreaga opinie publică ar da mai multe din roadele așteptate. Atunci, cu drept cuvânt, se va vorbi de unificare sufltească, consecință a celei legislative.

În fără la noi două forțe lucrează în două sensuri diferite. Oameni de bine vin să-și aplice concepțiile lor solide ce și-ar arăta imediat roadele, iar pe de altă parte politica, ce nu cunoaște decât sfiorările oculte și interese meschine, caută se le contrabalanseze acțiunea, reușind chiar pe cele mai mul e ori.

Atmosfera ostilă creată în provinciile unite proiectului d-lui Hamangiu e — în parte — tot o ponoasă politică. O anumită politică a timpului din urmă a folosit cluburilor politice drept armă de agitație în contra

„ritmului nou” în noile provincii și a pus pe tapet o problemă ce nu merită discuție și pe care românul conștiu, de ori și unde, o vrea înălțurată: problema regionalismului. Credem însă că nu regionalismul populației din provinciile unite e cauza atmosferei defavorabile creată proiectului de unificare legislativă, — cauza toarte naturală e tradiționalismul acestei populațiuni. E o analogie foarte frapantă cu problema calendarului. Dacă nu se discuta mult, dacă nu-și vărau nasul politicienii, reformându-se curajos și aplicându-se cu strictețe noul calendar, s'ar fi rupt cu tradiția și astăzi n'am fi avut „starostilnici”.

Astăzi, pentru a se pune capăt problemei unificării legislative, găsim indicată următoarea soluție: Să se facă apel la persoane cu reputație în lumea științifică juridică, perfecți teoreticieni și practicieni, cari vor avea misiunea să elaboreze proiectele de coduri (după câte știm, există chiar un nou proiect de cod penal), ce imediat după legiferare, aplicate fără nici o discuție, ar închide pentru totdeauna această problemă mult discutată.

Radu T. Cancer.

Pe marginea aceleiași probleme

De un timp încoace, tema unificării legislației noastre a intrat într'un stadiu acut.

Din cercuri bine informate se zvoneste chiar, că un asemenea proiect să fie supus parlamentului nostru în sesiunea viitoare.

Este evident, că aceasta inițiativă a ministrului nostru de justiție, d. C. Hamangiu, este dictată de adâncu-i ideal de a vedea patria noastră unită și pe tărâmul dreptului. Or, realitatea rigidă are și dansa imperativul ei categoric! Dreptul nostru din 1865 fiind învechit și lipsit aproape de orice sistem, necesită o radicală reformare și modernizare, bazată pe principiile cele mai moderne.

O atare reformare ar fi agreată și în provinciile unite, cari stau încă sub regimul dreptului austriac, resp. celui maghiar.

Simplă unificare, lipsită de orice bază logică, s'ar fi putut face chiar acum zece ani, însă guvernele precedente, înțelegând superioritatea dreptului bucovinean, resp. celui transilvanian, față de legislația învechită a vechiului regat, s'au mărginit doar la unificarea dreptului numai în Basarabia, unde era în vigoare Codul Donici, pe lângă obiceiul pământului, lăsând celorlalte provincii firescul „status quo ante” până la o eventuală îndrumare sau reformare a dreptului vechiu românesc.

E ușor de înțeles, că problemele noi ale vieții economice, culturale și sociale impun cercetări noi în toate direcțiunile pentru a se pune de acord diferite năzuințe și tendințe moderne cu vechile principii de drept.

Marile reforme, cerute de împrejurările actuale, nu se pot face, fără a lua în considerare problemele de drept în evoluția lor; trebuie să se cunoască progresul realizat în viața de drept, pentru a putea crea un așezământ, care să răspundă raporturilor vieții actuale.

Pentru noi, în urma marelui act al unirii tuturor Românilor, se ridică într'adevăr gre-

ua problema a unificării legislative, dar nu trebuie trecut cu vederea, că întreaga viață a omenirii după imensa zguduire a războiului mondial, va trebui să se reclădească.

Nouii principii democratice și studii practice vor avea să asigure o dezvoltare pașnică și rodnică în noua luptă, care începe, nu pe calea armelor ci pe aceea a muncii, în folosul patriei noastre.

Nu exagerăm deci, afirmând că chiar simplul gând al unificării legislative în atare împrejurări ar trebui să impună ministrului nostru de justiție o oarecare rezervă. Decit „Caveat consul”.

Juris—consulților noștri, în frunte cu însuși d. ministru Hamangiu, le incumbă doar menirea sublimă să dea

ROMÂNIEI INTREGITE UN DREPT MODERN ȘI INTREGIT.

Sigmund Schärf

avocat stag.

Țiganul cu minte de domn

Țiganul Matteiu, tată a 14 copii, este reclamat de vecinul său Grigori că într'o dimineață de iarnă i-ar fi ucis cu o secure cânele de lângă casă.

Judecătorul:

— „Măi țigane, cum de-ai cutezat să omori cânele lui Grigori cu securea?”

Țiganul:

— „Măria-Ta cucoane, am fost silit la aceasta”.

Judecătorul :

— „Cum ai fost? De cine?“

Tiganul :

— „D'apoi iată eu am mers la pădure în cea dimineață, având securea la braț, și când treceam pe lângă poarta lui Grigori cânele s'a repezit să mă muște și-atunci eu repede să mă apăr am dat cu securea și l-am tăiat“.

Judecătorul :

— „Bine, bine, măi țigane, dar tu putea-i foarte bine să te aperi cu coada securei și nu omora-i cățelul lui Grigori“.

Tiganul :

— „Măria Tă, cucoane, chiar așa aș fi făcut, dar cățelul n'a sărit la mine cu coada ci cu gura și eu tot cu gura securii am trebuit să mă apăr“.

Judecătorul uimit de logica țigănească, pronunță achitarea lui Mafteiu de orice vină și pedeapsă.

Așteptăm noutățile literare

Fiecare anotimp își are atracțiile sale, cărora o translație în timp li-ar răpi farmecul, inerent legat de natură, făcându-le poveri obsedante.

Primăvara, cu mirosul umed al primului mugur înverzit, te cuprinde dorul ăe ducă, un dor de evadare în libertatea naturii, vara căldurile caniculare îți îndreaptă pașii spre malul gârlii, spre munte sau spre mare, iar serile răcoroase ale toamnei — anunțată prin falfâit de frunze veșteze — îți pun în mână cărțile literare, cari apoi îți scurtează lungimea serilor de iarnă.

Toamna, deci, după campania cărților școlare, începe campania cărților literare.

Dar, încă înaintea vânturilor de toamnă în anul acesta vântul crizei a bătut cumplit prin buzunarele cetitorilor de literatură și, cartea pe care altă dată o așteptau cu nerăbdare, o așteaptă azi cu neîncredere, o întorc pe toate fețele, și 'n creer vuește întrebarea: „Face oare să dau banul meu pe această carte?“ Natural vremurile de

criză vor fi falale pentru debutanți, căci din vrafurile lor de manuscrise puține vor vedea lumina tiparului, restul murind înaintea de a se naște. Vântul vremii îl vor înfrunța numai scriitorii cu nume cunoscute, dar îl vor simți și ei.

Pentru a nu pierde din numărul cetitorilor, marile edituri anunță o eftenire a cărților literare. Ar fi binevenită și o așteptăm

Râvnind să-i punem pe cetitorii ziarului nostru la curent cu toate noutățile literare din sezonul actual, vom îngriji să publicăm în fiecare număr al lui recenzii judicioase asupra cărților cari vor merita atenția lor. Nu vom face deosebire de vârsta scriitorilor, ci criteriul după care vom aranja recenziiile noastre va fi numai valoarea lor literară artistică precum și ordinea de apariție.

Deocamdată, înainte de a începe recenziiile, așteptăm noutățile literaturii.

Numitor Cancer.

Numărul viitor al „Curierului Provincial” va conține între altele, din abundență, diferite știri din țară precum și reportajii detaliate asupra vieții satești și urbane de pe la noi.

Vor apare deasemenea și rubricile: „Palatul justiției”, „Viața sportivă” și „Satira vremurilor”, cari din lipsă de spațiu nu s'au publicat în numărul de față.

Cerem scuze onoraților colaboratori, ale căror articole vor apare în numărul viitor, din acelaș motiv.

Inștiințare

Cercul de Recrutare Storjineț aduce la cunoștință, că Certificatele de situație militară necesare la obținerea pașapoartelor se pot obține dela Cerc în modul următor:

Orice cerere pentru certificat se face prin Prefectura judeului, anexându-se declarația, model imprimat și actul militar pe care îl posedă cel în cauză.

Certificatele de situație militară sunt cerute de Prefectură prin adresă oficială Cercului, iar certificatele se trimit Prefecturii în cel mult 2 zile libere dela data înregistrării la Cerc a adresei Prefecturii.

Cei interesați vor avea grije să facă cererile din timp la Prefectură, nefiind posibil ca Cercul să-și perturbeze mersul serviciului zilnic, pentru a elibera certificate de situație militară în aceiași zi cu înregistrarea adresei Prefecturii.

Orice cereri venite direct la Cerc se vor refuza.

INFORMAȚIUNI

Med. Univ.

Dr. S. WEINER

Storjineț (casa poștei)
Tratament prin diatermie, raze ultraviolete și infra roșii Vibrațiuni de înaltă frecvență, etc.

Cercetări microscopice
CONS. 8-12, 2-6

MED. UNIV.

Dr. ISIDOR BARDICH

Storjineț Str. Eminescu Nr. 8.
(Str. Judecătoriei noui)

Face tratamente cu raze ultraviolete.

MED. UNIV.

Dr. H. BRETTSCHEIDER

Storjineț str. Iancu Nistor No. 14.

Casa Varzanovschi — Zimmermann, alături de
Tipografie J. Lipka

Zahnatelier

Dr. Greif

Storjineț str. Iancu Flondor No. 9

Zahnersatz

Schmerzlose Zahnbehandlung
und Ziehen.

Med. Univ.

Dr. A. Engelberg

Internist (str. Iancu Nistor)

Ord. 9-12, 3-6.

B. Zimmet & Fii

SECȚIA: Tipografia editoare

Reviste, broșuri, cărți și afișe. Invitații de cununie și serbări. Cărți de vizită. Calendare.

Imprimato oficiale și comerciale etc. etc.

Un mare eveniment artistic și social în perspectivă:

Inaugurarea celui dintâiu Teatru-Cinema Sonor storojinețean.

Ein grosses künstlerisches und gesellschaftliches Ereignis bevorstehend:

Die Eröffnung des ersten Storozynetzter Tonfilmtheaters

Sonor Palast

află loc la 30 l. c.

Cea mai bună și mai modernă instalație de Cinema-Sonor în Bucovina.

Se vor reprezenta cele mai bune filme Sonore.

Fiecare să-și întipărească data ce înseamnă un punct epocal în istoria vieții culturale, a acestui oraș:

findet am 30 d.M. statt.

Beste und modernste Lichttonfilmanlage in der Bukowina.

Nur erstklassige Qualitätstonfilme verpflichtet.

Jeder merke sich das Datum das einen Wendepunkt in der Geschichte des Kulturlebens dieser Stadt bedeutet:

Sonor 30 Oct. 1931 Palast

Provinzbote

Abonnementspreis mit Postzustellung:
 monatlich: 15 Lei
 für drei Monate: 38 „
 ein Jahr: 150 „
 Inseratenaufnahme bei der Administr.

Adresse der Redaktion und Admin.
 B. ZIMMET & FIL
 Storofineț
 str. Cernăușilor

UNABHÄNGIGE WOCHENSCHRIFT

Schutz dem Provinzgeschäft!

Ein Blatt wie das unsere, dessen einziges Ziel es ist, den Interessen der Allgemeinheit zu dienen, kann kein starres Programm haben. Die Welt seiner Probleme ist so mannigfaltig wie die tausend Wünsche und Bedürfnisse seines Leserkreises und dauernd so raschen Veränderungen unterworfen wie die veränderliche Zeit, deren Diener, wie schon ihr Name besagt, die Zeitung ist.

Was wir also unser Programm nennen wollen, ist: überall und immer das Interesse der Allgemeinheit im Auge zu haben und unter allen Umständen offen und unerschrocken die Wahrheit zu sagen.

Und nun wollen wir uns nach jenem Problem des Tages umsehen, das uns das dringendste, brennendste scheint.

Schon hier, gleich am Beginn, kommt es uns zu Bewußtsein, wie schwierig unsere Aufgabe ist.

Wir wollen ein Problem behandeln? 100 Probleme drängen sich vor, alle gleich wichtig, und fordern unsere Stellungnahme. Da ist die Masse der unglücklichen Pensionisten dieses Bezirkes, denen man seit Juli ihre Pensionen zurückhält. Hier ertönen von allen Seiten bitterliche Klagen über den maßlosen Steuerdruck, der ohne die geringste Rücksichtnahme auf die furchtbare Zeit, in der wir leben, alle Bevölkerungsschichten gleich unerträglich belastet. Bald ist es die furchtbare Notlage des Bauernstandes, bald die fortschreitende Verelendung der städtischen Bevölke-

rung, die unsere dringende Beachtung erheischen, und so fort in die Unendlichkeit. Kurz: wir dürfen uns leider Gottes nicht über einen Mangel an Themen beklagen. . .

Wenn wir als Thema der gegenwärtigen Erörterung keines der oben erwähnten Probleme gewählt haben, so geschieht das nicht etwa

deshalb, weil wir unser Problem für wichtiger oder dringender halten als andere. Der Grund für unsere Wahl ist ein ganz anderer. Wir wollen hier nämlich über einen Notstand sprechen, dessen Abheilung wir nicht erst von einer Besserung der Zeit, oder von der Ein-

(Fortsetzung S. 2.)

Zum Geleit!

Wir leben jetzt in der Zeit einer entscheidenden Wende. Man braucht heutzutage kein Spezialist auf wissenschaftlichen Gebieten zu sein und auch kein Prophet, um zu wissen, dass etwas ganz Außergewöhnliches in der Welt vorgeht.

Die ganze Welt ist ein einziger zusammenhängender Organismus, der von ungeheueren Fieberkrämpfen geschüttelt wird. Eine wirtschaftliche Krise von in der Geschichte unbekanntem Ausmaß hat das Räderwerk der Zivilisation fast stillgelegt. Und eine andere weit größere Krise hat sich der Menschheit bemächtigt: eine Krise des Vertrauens in die Gegenwart und Zukunft, des Vertrauens in ihre eigenen staatlichen und wirtschaftlichen Organisationen. Eine riesige Welle der Hoffnungslosigkeit, Aussichtslosigkeit und Ausweglosigkeit hat alle Länder überschwemmt.

Und doch sind es nicht diese Symptome des Untergangs, welche unserer Gegenwart den entscheidenden Stempel aufdrücken. Durch die Nacht der Verzweiflung, die auf den Völkern der Erde lastet, dämmert ein schwaches Licht. Es sind die ersten Anzeichen einer Selbstbesinnung, eines neuen Lebenswillens, die sich inmitten des Chaos, inmitten der Zuckungen einer in den Todeskrämpfen liegenden Zivilisation kundtun. Es ist, als ob plötzlich Totenstille eingetreten wäre und die ganze Menschheit steht gespannt und lauscht und wartet. Niemand weiß, was kommen wird, aber Alle fühlen, daß es anders werden muß, wenn es besser werden soll.

Der Erdball ist mit ungeheurer Spannung überladen: vielleicht, daß im nächsten Augenblicke schon ein Funke den angesammelten Zündstoff entzündet und unsere Jahrtausende alte Kultur in Nacht und Grauen begräbt; vielleicht aber auch, daß jenes mystische Trompetensignal ertönt, bei dessen Schall die Jahrtausende alten Mauern des Hasses, der Feindschaft und Unduldsamkeit niederstürzen und ein millionenstimmiger Schrei der Verbrüderung die Menschheit vereint, die endlich aufbrechen kann zum entscheidenden Marsche in eine schönere und grössere Zukunft.

Vielleicht. Niemals noch hat eine Generation von Menschen eine so ungeheure Verantwortung getragen wie die unserige. In unseren Händen liegt die Entscheidung und das Schicksal der Erde. Von uns hängt es ab, ob die Erde, dieser schöne Stern, in das alte Chaos zurückversinken oder ob sie aufsteigen soll zum unerhörten Glanze einer Welt neuer Lebensformen und neuer Werte. Auf jedem Einzelnen von uns lastet heute diese Verantwortung und wir müssen uns, wenn wir nicht untergehen wollen, mit der ganzen Unerbittlichkeit der Wahrheit und mit dem Ernst, den diese Zeit erfordert, unserer großen Verantwortung bewußt werden. An jeden von uns tritt die Forderung heran, der dröhnenden Wirklichkeit dieser Zeit mit dem ganzen Einsatz seiner Person zu begegnen.

Was fordert diese Zeit von uns?

Sie fordert von uns eine neue Erkenntnis: daß, wie der Einzelne, so auch jede nationale Gesamtheit in der Isolierung verloren ist. Es gibt keine fruchtbare Entwicklung einzelner Völker auf Kosten anderer mehr. Wenn irgendwo in einem entfernten Winkel Asiens, Afrikas oder Amerikas irgend ein Volk einen Schicksalsschlag erleidet, so sind wir alle davon mitbetroffen und wir leiden alle mit.

Eine neue Erkenntnis drängt sich uns auf: Der Nationalismus, der den Haß und die Entfremdung zwischen den Völkern predigt, hat den Untergang unserer Zivilisation herbeigeführt. Die Lüge, der Schwindel und die Phrase von den Interessengegensätzen zwischen Völkern verschiedener Rasse, Sprache oder Religion haben die Welt an den Abgrund geführt. Heute erkennen wir, daß alle Völker in einer unauflöslichen Schicksalsgemeinschaft leben und auf Gedeih und Verderb aufeinander angewiesen sind. Ein Volk kann seine heiligsten Güter wahren und mehren, ohne den Lebensinteressen seines Nachbarvolkes Einbuße zu tun. Die fruchtbarste nationale Politik ist ganz bestimmt diejenige, welche von der Respektierung fremder nationaler Güter ihren Ausgang nimmt.

Bei uns in der Bukowina, auf deren verhältnismäßig so kleinem Gebiete wie vielleicht nicht zum zweitenmal in Europa die verschiedensten Nationen nebeneinander wohnen, wird sich die Verwirklichung dieser neuen Erkenntnis fruchtbarer erweisen als anderswo. Dem Gedanken der Versöhnung und friedlichen Annäherung zu dienen, erweist sich hier geradezu als eine gebieterische Notwendigkeit.

Möge es uns von allen unseren Lesern ohne Unterschied der nationalen oder konfessionellen Zugehörigkeit wohlwollend gedeutet werden, wenn wir in der Schicksalsstunde der europäischen Zivilisation, die auch die Schicksalsstunde unseres Vaterlandes ist, unsere Wochenschrift im Zeichen der brüderlichen Eintracht zwischen den Völkern dieses Landes eröffnen!

Die Schriftleitung

Schutz dem Provinzgeschäft!

(Fortsetzung v. S. 1)

sicht höherer staatlicher Kompetenzen erwarten müssen. Es soll hier die Rede sein von einem großen, einem himmelschreienden Unrecht, das einer ganzen Bevölkerungskategorie zugefügt wird, und die Verüber des Unrechts sind wir selber, wir, die Bevölkerung der kleinen Provinzstädte. Und zwar handelt es sich um die Kaufleute und Gewerbetreibenden dieser Städte, vor allem der STADT STOROZYNETZ. Weil wir selber aber die Verüber dieses Unrechts sind, so müssen wir an unsere eigene bessere Einsicht appellieren, unser Gewissen aufrütteln, um das Unrecht abzustellen.

Nehmen wir also das Beispiel der Stadt Storozynetz.

Die Kaufleute dieser Stadt haben da zunächst wie die Kaufleute der ganzen Welt oder jeder Stadt Rumäniens, schwer unter der Not der Zeit zu leiden. Die Kaufkraft der Bevölkerung ist fast null, der Steuerdruck unerträglich und die Eintreibung der Steuern rücksichtslos, die Mieten für Geschäftslokale sind verhältnismäßig hoch, wenn in diesem Punkte auch schon infolge der Einwirkung der Krise ein starker Wandel zum Bessern zu verzeichnen ist, kurz, es ist jener Zustand eingetreten, in dem der Kaufmann, — wenn in einer so ernsten Betrachtung ein bitterer Witz gestattet ist — täglich zusetzen muß, um nicht zu verhungern. Wenn wenigstens Gewähr bestünde, daß das Wenige, was an Kaufkraft noch in der Bevölkerung übrig geblieben ist, GANZ DEM STOROZYNETZER KAUFMANN ZUGUTE KOMMT, dann wäre — vielleicht — noch Hoffnung vorhanden, daß die Storozynetzer Kaufleute diese schwere Zeit überdauern.

Aber leider — und wir müssen es hier offen aussprechen: infolge DES UNVERZEHLICHEN VORGEGEHENS DER MIESIGEN STADTBEVÖLKERUNG — ist eine solche Gewähr nicht gegeben, und ein großer Teil unserer Kaufleute sieht, durch unser Verschulden, dem völligen Ruin seiner Existenz entgegen.

Die Sache liegt einfach so: Infolge der außerordentlichen Entwicklung, die der AUTOVERKEHR zwischen Storozynetz und Czernowitz zu verzeichnen hat, ist Storozynetz sozusagen bis vor die Tore

von Czernowitz gerückt und fast eine Vorstadt der Landeshauptstadt geworden. Man ist in kaum einer Stunde schon mittels Autos in Czernowitz. Und dies hat zur Folge gehabt, daß ein großer Teil des Storozynetzer Publikums seine Einkäufe nicht mehr in Storozynetz besorgt, sondern in jedem Bedarfsfalle nach Czernowitz fährt, um dort einzukaufen. Und die Storozynetzer Geschäftsleute können einfach zusperrern.

Dieses Verhalten einer ganzen Bevölkerung seinem eigenen Kaufmannsstande gegenüber, das einfach dessen Vernichtung gleichkommt, ist zunächst VÖLLIG UNBEGRÜNDET, das heißt: es bringt dem Einkäufer ABSOLUT NICHT DEN GERINGSTEN VORTEIL. Im Gegenteil.

Denn jeder vernünftige Mensch muß sich einfach sagen: Der Czernowitzer und der Storozynetzer Detailkaufmann beziehen ihre Ware von der gleichen Engrosquelle und zu den gleichen Bedingungen. Nun hat aber der Storozynetzer Kaufmann viel geringere Regiespesen, so daß er sogar in der Lage ist, die Ware BILLIGER abzugeben, als der Czernowitzer. Dazu kommen noch die Spesen für die Hin- und Rückfahrt, die immerhin auch auf den Preis der in Czernowitz erstandenen Ware aufgeschlagen werden müssen. Wie man sieht, handelt das Publikum, das zu Einkaufszwecken nach Czernowitz reist, geradezu unter der Suggestion eines FALSCHEN ABERGLAUBENS, der MEHRAUSLAGEN zur Folge hat.

Auch der scheinbar richtige Einwand der „größeren Auswahl“ hält einer gewissenhaften Prüfung nicht Stich. Vor allem könnte der Storozynetzer Kaufmann, wenn sein Geschäft wieder normal frequentiert wäre, ebensogut wie der Czernowitzer jedes gewünschte reichhaltige Lager-Assortiment halten, weil das Risiko von Restbeständen ein normales wäre. Dazu kommt aber, daß der Storozynetzer Kaufmann seine Kundschaft viel gewissenhafter zu bedienen veranlasst ist und seine Bedienung den Wünschen der Ortskundschaft, welche er ja genau kennt, viel genauer anpassen kann. Schliesslich aber muß hier darauf aufmerksam gemacht werden, daß schon heute jeder Storozynetzer Kaufmann in der Lage ist, dank dem regen Autoverkehr jeden gewünschten Artikel in 2-3 Stunden vom Czernowitzer Engroslisten zu beschaffen.

Aber die Sache hat noch eine andere Seite: nämlich die SOZIALE. Es geht einfach nicht an, daß wir unseren eigenen Kaufmanns- und Gewerbestand so rücksichtslos verkümmern lassen. Überall, wo zivilisierte Menschen wohnen, hat sich bereits die Erkenntnis von der Notwendigkeit der Förderung und dem Schutze des eigenen Handels und Gewerbes durchgerungen. Es gibt ein ökonomisches Gesetz von den feinen Wechselbeziehungen zwischen Produzenten und Konsumenten, das in unserem Falle lautet: Der Kaufmann lebt nicht nur von uns, sondern WIR LEBEN AUCH VON IHM. Wenn die Storozynetzer Kaufleute ihre Steuern nicht rechtzeitig bezahlen, so können die Storozynetzer Pensionisten auch nicht rechtzeitig ihre Pension erhalten!

Es ist ein sehr ernstes Wort, das wir hier mit unseren Lesern reden. Diese von uns gelübte Vorgangsweise, die unsere Kaufleute ruiniert, muß ein Ende nehmen. Wir müssen uns unserer Verantwortung für

das Schicksal des einheimischen Handels und Gewerbes bewußt werden. Wir müssen die Parolen laut werden lassen und weitergeben:

SCHUTZ UND FÖRDERUNG DEM
HEIMISCHEN HANDEL UND GEWERBE
BEI

JEDER STOROZYNETZER KAUF
NUR BEI STOROZYNETZERN!

Man muß nur einmal den ersten Versuch wagen und man wird sehen, daß man viel besser und billiger dabei verfährt.

ALFRED SPERBER

Storozynetzer Weltchronik

Der Konflikt zwischen Japan und China in der mandschurischen Frage hat bis in unser bescheidenes Städtchen seine Rückwirkungen gezeitigt und, wie verlautet, sollen die Beziehungen zwischen den beiden hiesigen Sportklubs „Hasmonea“ und „Makkabi“ in der letzten Zeit wieder sehr gespannt sein. Man befürchtet eine Verschärfung des Konfliktes; die Nachricht von einer Abberufung der beiderseitigen Kiebitze erweist sich jedoch als verfrüht.

Das Gremium der Storozynetzer Liebespärchen hat beschlossen, gegen die unlängst durchgeführte Beleuchtung der Kirchengasse eine Protestversammlung einzuberufen, in der gleichzeitig die Forderung erhoben werden soll, daß mit Rücksicht auf das Herannahen der kalten Jahreszeit die Bänke in dieser Gasse sowie in den städtischen Parks geheizt werden.

Wie es heißt, soll der in der hiesigen jüdischen Gemeinde seit mehreren Jahrzehnten bestehende Zwist demnächst seine Beilegung erfahren. Um nämlich den Frieden im jüdischen Lager wiederherzustellen, ist der einstimmige Beschluß gefaßt worden, daß mit Zustimmung der einen gegnerischen Partei die andere Partei sämtliche Mandate und Funktionen in der jüdischen Gemeinde übernehmen soll. Man ist sich lediglich über den geringfügigen Punkt noch nicht einig geworden, welche Partei dafür in Betracht kommt.

Wir erfahren aus gutinformierter Quelle, daß am nächsten Samstag Nachmittag im großen Saale des hiesigen städtischen Schwitzbads die Neuwahlen für das Storozynetzer Frauenparlament stattfinden werden. In allen Kreisen der weiblichen Wählerschaft macht sich bereits eine fieberhafte Propaganda bemerkbar. Wie es heißt, wird sich das neue Parlament schon in seiner ersten Session mit dem gegenwärtig in Geltung befindlichen Gesetz für die **Standardisierung der Eier** zu befassen haben, gegen das voraussichtlich Sturm gelaufen werden dürfte. Die Frauen wollen sich nämlich mit der gegenwärtigen Form dieses Gesetzes nicht zufrieden geben und erklären, daß in ihm, so wie es heute ist, **nur ein Teil** ihrer berechtigten Forderungen Erfüllung gefunden hat.

Bekanntlich ist vor einiger Zeit in unserer Stadt der sonst äußerst seltene Fall eingetreten, daß eine um des zukünftige Wohl unseres Vaterlandes besonders besorgte Bürgerin **gesunden Drillingen** das Leben geschenkt hat.

Wie wir nun hören, hat die Steuerkommission bei der hiesigen Primaria für den glücklichen Vater dieser Drillinge eine besonders sinnige Überraschung in der Form in Aussicht, daß ihm eine eigens für diesen Zweck ausgeschriebene **Luxussteuer** auferlegt wird.

JERICHEM BLITZKOPF

Ein Weltverbesserer

von LUDWIG THOMA

Man schrieb und sprach in der letzten Zeit vieles über unseren Richterstand. Die Frage, ob von uneigentlicher Bestechlichkeit bei eigentlicher Unbestechlichkeit überhaupt gesprochen werden könne, wurde von einem hohen Ministerium dahin beantwortet, daß dies jedenfalls nicht geschehen dürfe.

Diese Behandlung des kitzlichen Themas ist ebenso erschöpfend als maßgebend, und ich finde die hierin niedergelegte Ansicht um so erquicklicher, als sie sich vollständig mit der meinigen deckt.

Ich habe stets unsere Richter bewundert, weil sie über alle Dinge mit der gleichen Sachkenntnis urteilen und nicht selten gerade das finden, an das niemand dachte. Dabei geht unverkennbar ein großer Zug durch unsere Rechtsprechung; man hat wirklich die Absicht, die niederen Volksschichten zu verbessern und zu befehlen.

Wenn dies durch Anwendung väterlicher Strenge irgend möglich ist, geschieht es sicherlich gern, aber es fehlt auch nicht an Versuchen der gütlichen Ueberredung.

Ich habe schon manchen jungen Amtsrichter beobachtet, wie er im Schweiß seines Angesichtes sich abmühte, um einem verstockten Arbeiter klarzumachen, daß die sozialen Verhältnisse durchaus nicht so schlimm seien, wie dieser sie kennen lernte.

Erst gestern bewunderte ich die Geduld und Einsicht der jugendlichen Juristen, als die Sache des Maurers Johann Pletschacher verhandelt wurde.

Der Deliktent war an einem Sonntag vor den Magistrat geladen worden, um seine Invaliditätsversicherungskarte abzuholen.

Er hatte hierin eine unliebsame Störung seiner Sonntagsfreuden erblickt und dies sämtlichen Beamten mit erhobener Stimme so deutlich zu erkennen gegeben, daß er nunmehr auf der Anklagebank saß.

Man sieht, der Fall entbehrte nicht eines gewissen sozialen Beigeschmacks. Dies mochten wohl auch die Herren am Richterisch fühlen.

Der Amtsanwalt reckte sich straffer im Stuhl zurecht und strich bedeutungsvoll den kleinen Schnurrbart. Das jugendliche Gesicht des Vorsitzenden bekam ein finstres Aussehen, und die Stimme klang mehrere Nuancen schärfer, als er Johann Pletschacher ins Gebet nahm.

Es entwickelte sich das saftsam bekannte Frage- und Antwortspiel.

Im Verlauf desselben zeigte es sich deutlich, daß die Verfehlung des Münchner Fassadenmurers nicht auf bloß seelische Erregung, sondern auf die ganze Charakterbildung desselben zurückzuführen war.

Er glaubte hartnäckig, daß er im Rechte war; er sprach davon, daß, wer die ganze Woche arbeite, am Feiertag seine Ruhe haben möchte; er stellte die Ansicht auf, daß die Beamten der Leute wegen und nicht die Leute der Beamten wegen da seien; er versuchte nachzuweisen, daß er sich nichts gefallen zu lassen brauche, kurz, er brachte lauter Dinge vor, welche in das Politische hinüberspielten.

Dabei war er auch in der Form durchaus nicht korrekt.

Seine Stimme, welche durch starkes Schmalzerschnupfen eine unangenehme Klangfarbe angenommen hatte, war roh und verletzend; überdies schien Pletschacher zu

glauben, daß seine Gründe besser würden, wenn er sie mehrmals und immer lauter vorbrächte.

Die Debatte wurde ziemlich erregt, und als der Vorsitzende in berechtigter Entrüstung dem Angeklagten vorhielt, daß es ja nur sein Bestes wäre, wenn der Staat für die alten Tage der Arbeiter Sorge, da erklärte Pletschacher feierlich, daß er auf die Altersrente pfeife, und daß er sie jedem im Zuschauerraum überlasse, der sie wolle.

Ich fürchtete bereits, daß diese Kühnheit üble Folgen haben werde, allein zu meinem Erstaunen blieb der Vorsitzende ruhig.

Er nickte nur schmerzlich lächelnd mit dem Kopfe, wie jemand, der etwas lange Gefürchtetes bestätigt sieht. Dann warf er einen verständnisvollen Blick zum Amtsanwalt hinüber, der mit wilder Energie den Schnurrbart drehte.

„Pletschacher,“ sagte der Vorsitzende mit weicher Stimme, „Pletschacher, gelt, Sie sind Sozialdemokrat?“

„Dös glaab i,“ erwiderte dieser, „seit's dö Parjei hab'n, bin i dabei.“

„Ach sol! Jetzt wird mir vieles klar.“ Der junge Amtsrichter sah bei diesen Worten so nett und so intelligent aus, daß ich ihn wirklich lieb gewann.

Ich merkte, daß er keinen Groll gegen den Angeklagten hegte, und daß ihn nur ein tiefes Mitleid mit dem Unglücklichen erfaßt hatte.

Er räusperte sich mehrmals, wie jemand der eine längere Rede vor hat, und dann fragte er gütig: „Pletschacher, sehen Sie nicht ein, wie weise dieses Gesetz ist, welches Ihnen ein glückliches Alter verbürgt?“

„Na, dös siech i net.“

„Ja, aber Pletschacher, passen Sie mal auf: nehmen wir mal an, Sie werden alt, Sie werden müde, gebrechlich, Sie werden siebzig Jahre alt...“

„Dös glaab i net...“

„Was glauben Sie nicht?“

„Daß i siewaz'g Joahr ollt wer, glaab i net.“

„Ja, warum? Gehört das zu den Unmöglichkeitkeiten?“

„I glaab's halt net...“

„So, Sie glauben es einfach nicht? Hml Gut! Aber, Pletschacher, selbst angenommen, Sie würden dieses Alter nicht erreichen, dann werden doch andere, Ihre Mitarbeiter, diese Wohltat genießen...“

„Wos brauch i denn für andere zahl'n? Dös gibt's gar net!“

„Das ist es eben!“ fiel hier der Amtsrichter eifrig ein, „das ist es eben! Sehen Sie, Pletschacher! Da fehlt Ihnen die Einsicht, der Sinn für die Allgemeinheit, für das Ganze, für den Staat.“

Pletschacher nahm eine Prise Schmalzer und sah ironisch auf seinen Lehrer, der mit erhobener Stimme fortfuhr: „Der Staat ist eben, ja, wie soll ich mich verständlich machen, der Staat ist wie eine Bienenkolonie, wie ein Bienenkorb, in Zellen eingeteilt; jede Biene hat ihre Zelle für sich, ihre Funktionen für sich, aber alle greifen zusammen. Verstehen Sie mich?“

„Na, und glaaben lua i's net.“

„Was glauben Sie nicht?“

„Daß der Schtaat wia a Bienenkorb is, glaab i net, Herr Amtsrichter. Bei die Bienen wer'n dö, wo nix arbeit'n, umbracht, bei uns

aba hab'n s' schönste Leben. Do is grad umkehr.“

Das Gesicht des Vorsitzenden haltesich bei diesen Worten verfinstert, jede Milde war aus demselben verschwunden.

Er sah, daß mit Vernunftgründen eine Besserung nicht zu erreichen war, und beschloß wohl, die ganze Strenge des Gesetzes anzuwenden.

In der Tat wurde Pletschacher mit der höchsten Strafe bedacht. Ich fand es durchaus richtig. Der Mann hatte die Möglichkeit, von seinen Irrtümern geheilt zu werden, schöne verscherzt. Da ist Milde von Uebel.

Unsere Anekdotenecke

DAS GOLDENE WIENER HERZ.

Auf einer Wiener Brücke, die über die Donau führt, steht eine verzweifelte Frau und ist gerade im Begriffe, sich über die Brüstung zu schwingen, als ein Wachmann die Lebensmüde beim Rockzipfel erwischt und zurückzieht.—„Schau'n'S Frau“, sagt er, „was machen's für Sachen! Sie springen herein. I spring ihnen nach. Sie wer'n naß, i wer naß sie wer'n krank, i wer krank—was ham's davon? Oder: Sie springen herein, i hol mer's Rettungsboot, i ruder hinaus, i spring Ihnen nach, i wer nas, Sie wern nas, i wer krank, Sie wern krank, was hamma davon? Schau'n's Frau, seins vernünftig: Gen's nach Haus—hängen's Ihnen auf!“

LOTTERIE.

Ein Kaufmann bekam von einem „Kavaliere“ auf einen Mahnbrief folgende Antwort: „Gehrter Herr! Ihr junger Mann hat sich erdreistet, mir einen Mahnbrief zu schicken, Damit Sie meine Hausordnung kennen, teile ich Ihnen folgendes mit: Alle das Jahr über eingehenden Rechnungen werden von mir in einen Koffer gelegt. Um Jahresschluß zieht mein Diener sechs von diesen Rechnungen heraus. Diese sechs werden bezahlt. Sollten Sie nochmals einen Mahnbrief schicken, so werden Sie von dieser Lotterie ausgeschlossen sein.“

Gerhart Hauptmann wurde eines Tages von einem Mann angehalten, der ihn fragte: „Verzeihung, sind Sie nicht Gerhart Hauptmann?“

„Ja“, nickte der Dichterst. „Dann sind wir ja Schulkameraden“, sagte der Mann. „Ich heiße Gregor Müller. Mensch, ich habe dich doch gleich wiedererkannt. Das ist ja nun schon ein paar Jahrzehnte her, daß ich nichts mehr von dir gehört habe. Was ist denn eigentlich aus dir geworden?“

„Ja“, nickte der Dichterst. „Dann sind wir ja Schulkameraden“, sagte der Mann. „Ich heiße Gregor Müller. Mensch, ich habe dich doch gleich wiedererkannt. Das ist ja nun schon ein paar Jahrzehnte her, daß ich nichts mehr von dir gehört habe. Was ist denn eigentlich aus dir geworden?“

G. K. Chesterton ist sehr dick. „Ich trage mein Los und mein Gewicht“, sagte er neulich, „in Ruhe und Gelassenheit. Danken Sie nur, wie galant ich beispielsweise mit Damen sein kann. Viel galanter als Durchschnittsmenschen. Neulich zum Beispiel stand ich in der Straßenbahn auf und konnte meinen Platz gleich drei Damen anbieten.“

Ein wirkliches Geschenk für die Stadt Storozynetz

Zur bevorstehenden Eröffnung des „SONOR PALASTES“

Wie wir soeben knapp vor Redaktionsschluß erfahren, steht der Stadt Storozynetz ein Ereignis bevor, das man ohne Übertreibung als eine gesellschaftliche und kulturelle Tat allerersten Ranges bezeichnen darf. Die rühmigen Unternehmer, die sich in der letzten Zeit ohne Rücksicht auf die kritischen Verhältnisse durch die Etablierung erstklassiger und den modernsten Anforderungen entsprechender Betriebe einen Namen zu machen wußten, haben in gerechter Würdigung der kulturellen Bedürfnisse und des außerordentlich guten Geschmacks des Storozynetzer Publikums, ein erstklassiges und mit den neusten Apparaturen ausgestattetes

Lichttonfilmtheater

erbaut, dessen Eröffnung am 30. Oktober d. J. mit einem prachtvollen Programm stattfindet.

Es ist wirklich interessant, aus diesem Anlasse sich über die Details der neuen

Lichtspielanlage

informieren zu lassen, weil es sich nicht etwa um eines der vielen Lichtspieltheater handelt, welche bisher gesehen wurden sondern um eine

ultraperfektionierte

und nach den neusten Plänen entworfene Apparatur der „KLANGFILM — TOBIS“ G. m. b. H. letzten Modells 1931, ein ganz neues Modell also, wie es bis nun im Lande nur in einigen größern Städten installiert wurde.

Diese beste existierende Tonfilmapparatur gewährleistet eine vollendet klare Tonwiedergabe und Klangfarbe von einer Schönheit und Stärke, welche die täuschende Illusion der wiedergegebenen Töne und Stimmen vollkommen macht.

Alle Mängel, die bisher dem Tonfilmtheater anhafteten, erscheinen in dieser wunderbaren Reproduktion von Musik und Menschenstimmen überwunden. Der Genuß, den die Vorführung eines Tonfilms mit der neuen

Apparatur gewährt, ist ein ganz unbeschreiblicher.

Zu diesen Vorzügen gesellt sich nun die umfassende Adaptierung, Renovierung und luxuriöse Ausgestaltung, der das Heim des neuen Tonfilmtheaters in wochenlang unter großen Kosten durchgeführten Arbeiten unterworfen wurde.

Unter Hinzuziehung erstklassiger Fachkräfte aus der Branche wurde zunächst die Akustik des Vorführungsraums bis in das kleinste Detail geprüft und die notwendige Adaption vorgenommen, so daß auch die feinsten Tonnuancen im Saale nicht verloren gehen und sogar Aemzüge des Tonfilms überall im Vorführungsraum vernehmbar sind.

Eine der Zwecke entsprechende harmonische Ausstattung des Saales, bequeme Sitzgelegenheiten sowie Heiz- und Ventilationsanlagen werden den Aufenthalt in diesem Theater gemütlich und angenehm gestalten und den künstlerischen Genuß wohltuend ergänzen.

Man wird in der Erwartung nicht fehlgehen, daß das Publikum von Storozynetz sowie der umliegenden Provinz diesem neuen Lichtspieltheater in welchem unter ungeheuren Kosten der Stadt und dem ganzen Bezirk eine künstlerische Unterhaltungs- und Bildungsstätte geschaffen wurde, begeisterte Aufnahme gewähren wird.

Der unbedingte Anklang, den die Schaffung dieses neuen Unternehmens überall finden muss, wird sich um ein Beträchtliches erhöhen, wenn bekannt wird, dass die Direktion des „SONOR PALAST“ in Würdigung des außerordentlich hohen Niveaus, auf welchem das Storozynetzer Publikum steht, ausschließlich **erstklassige Tonfilme** der bekanntesten Produktionsfirmen mit den besten und beliebtesten Darstellern verpflichtet hat.

Schon der erste Film, mit welchem der „SONOR — PALAST“ eröffnet wird, bedeutet in diesem Sinne eine freudige Überraschung für das Storozynetzer Publikum.

Die Überzeugung, dass mit der Etablierung dieses ersten Lichtspieltheaters, welches eine Volkserholungs- und Bildungsstätte im wahren Sinne des Wortes zu werden berufen ist, einem wirklichen Bedürfnis Rechnung getragen wird, verstärkt sich, wenn man erfährt, daß die Leiter dieses Theaters trotz der ungeheuren mit seiner Etablierung verbundenen Kosten

die Preise so volkstümlich als möglich

zu gestalten entschlossen sind.

Man kann daher mit wirklicher Spannung dem kommenden Samstag entgegensehen, an welchem Tage das neue Theater zum ersten Mal seine Pforten öffnet.

EINGESENDET

Danksagung. Ich fühle mich angenehm verpflichtet, dem Herrn. Dr. **M. J. Locker** Storozynetz für seine aufopferungsvolle Behandlung, durch welche er mein Kind vom sicheren Tode errettet hat, meinen tiefsten Dank auszusprechen.

Alter Schnitter.

An die Miss Storozynetz 1932!

Wollen Sie bei der künftigen Schönheitskonkurrenz als Siegerin hervorge-

hen, dann besorgen Sie Ihren Bedarf an Toilettartikeln in einem Fachgeschäft.

In der Parfümeriehandlung „**R. Gelber**“, Storozynetz, erhalten Sie sämtliche Parfümeriewaren des In- und Auslandes sowie sämtliche Spezialitäten in französischen Parfums, Puder, Seifen, Eau de Cologne etc. etc. in grösster Auswahl zu allerbilligsten Preisen.

Fachmännische auf Grund langjähriger Erfahrung erworbene Bedienung.

Aus Advokatenkreisen.

Herr Nathan Strominger, Advokat, hat seine Advokaturskanzlei in Storojineț, str. Cernăuților No. 1, ab 1. Oktober l. J. eröffnet.

Menajeră. Se caută de urgență o menajeră pentru o singură persoană. **Adresa la ziar.**

Die sparsame Hausfrau

hat es schon längst heraus, daß die

F I R M A

MOSES KIRMEIER

die billigste Einkaufsquelle für sämtliche Spezereiartikel ist.

Sie weiss auch, dass ausser dem PREIS auch die QUALITÄT ausschlaggebend ist. Deshalb kauft sie auch immer bei KIRMEIER.

Im Caffee - Restaurant

HEINRICH HOLINSKI

werden die feinsten Speisen, die besten Odobester Weine und Biere aus den besten Bierbrauereien verabreicht.

Abonnenten erhalten eine 20% Ermässigung

Wer gute Speisen und Getränke schätzt, der versäume es nicht, das oberwähnte RESTAURANT ZU BESUCHEN

Wer sein Geld sparen will!

der versäume es nicht, seine Garderobe im Herrenatelier

SCHLAU & ZACHARIAS

(im Zellermaierischen Haus anstossend Zimmet) anfertigen zu lassen, woselbst beste Zuvorkommenheit, BILLIGE Preise und prompte Lieferung zugesichert sind.

Ausserdem eine grosse Auswahl in Pelzwaren, deren Besichtigung jedermann ohne Kaufzwang freisteht.

SCHLAU & ZACHARIAS

Es liegt in Ihrem eigenen Interesse Ihren Bedarf an

Spezerei- und Galanteriewaren wie auch Galoschen, Schneeschuhen Marke „Wimpassing“, Woll- und Strickwaren nur bei der Firma

JOSEF SINGER

zu decken.

Tief reduzierte Preise

Wer gut und billig kaufen will

der wende sich an das Parfumerie — Farben — Kolonial u. Hausbedarfsartikelgeschäft

LA EFTINITATE

(E. Kasswan), wo folgende Artikel zu staunend billigen Preisen abgegeben werden:

Toilettenseife, Eau de Cologne, Puder, Zahnpasta, Bürsten jederlei Art, Mineralwässer, Gummiartikel, ferner feinstes Tafelöl, Zucker, Kaffee, Tee, Essig, Gewürze aller Art und sonstige Lebensmittel, diverse Kindernährpräparate, Kerzen, Kakao, Schokolade, und allerfeinsten Bonbons, technische Artikel, Taschenlampen, Batterien, hochprima Kernseife, Stärke und Waschblau, in u. ausländische Lacke, Firnisse, Farben, Oelfarben, Fussbodenlacke, Pinsel sowie sämtliche Artikel für Anstreicher, Lackierer, Zimmermaler, Tischler etc.

Atelierul Fotografic

ANNY MITRE

Storojineț, str. Regina Maria No .26

Execută lucrări fotografice în orice mărime, reproduceri etc. după ultimele perfecțiuni, cu prețurile cele mai convenabile.

Funcționarilor pensionarii și militarii au 20% reducere.

Schönheit Zweckmässigkeit Wertarbeit sind die Träger der Erzeugnisse der **Möbelfabrik**

JUL. ZAHN & SÖHNE

Storojineț

SCHLAFZIMMER, ESSZIMMER, HERRENZIMMER, WOHNZIMMER, KÜCHEN. BANKEN und BÜRO-Einrichtungen — Zeitgemässe Preise — Prompte Lieferung.

Achten Sie auf Hygiene

für Stadt und Bezirk! Im Friseursalon

L. LOCKSPEISER

werden sämtliche Friseurarbeiten für

T Damen und Herren T ausgeführt, Ondulation, Wasserwellen mit elektrischem Trockenapparat von einem Spezialarbeiter ausgeführt. Mit Rücksicht auf die herrschende Wirtschaftskrise, **TIEF REDUZIERTER PREISE.**

Möbel in bester
und solidester
Ausführung,
sowie Speise - Schlaf und
Esszimmer, Kücheneinrich-
tungen etc.

zu billigsten Preisen, und
in elegantester Ausführung
nur in der bekannten

Möbelfabrik

I. GAINA

Storjineț — strada Gării
Verlangen Sie ganz unverbind-
lichst Preise.

Bäckerei

Leon Schneider

täglich 2 mal weisses wie auch
Luxus-Gebäck.

4 mal täglich frisches weisses
und Kornbrot.

Mechel Menczer

∞ Storjineț ∞

Koloniale, Wolle,
Garne, Zwirne,

En Gros ☉ ☉ ☉ En Detail

Reich

assortiertes Lager in
allen

Handarbeitartikeln

wie

D. M. C.

Viertel Bresson, U. R.

Provinzversand
gegen Nachnahme

MARKUS LINKER

Friseur in Storjineț
str. Cernăuților

rasiert, schert und frisiert. Spezielle
Damenscherarten, Wasserwellen und
Scherwellen so wie Maniküre und Pedit-
küre, werden hier ausgeführt
Sehr billige Preise.

Spirituosen

Grosshandlung

Berl Weiner

Storjineț

Spezialabteilung:
Likörfabrik, Erzeugung

feinster

Liköre, Rume, Cognak

■ ■ ■ etc. ■ ■ ■

Reichassortiertes

Weinlager

Spezialitäten Odobester Pro-
venienz für Detail und En-
gros Verschleiß.

Modern eingerichtetes Hotel, anschlies-
send Restaurant

Billige Preise

In der Werkstätte

Osias Pauker

Storjineț,
werden sämtliche Bau und
Schlosserarbeiten prompt
und billig ausgeführt.

Bei der gleichen

Firmaist auch

ein guterhal-

tenes Motorrad

Marke B. S. A. 150.

preiswert abzugeben.

Anfragen an OSIAS PAUKER.

Schlossermeister, Storjineț

Colonial- und Galanteriehandlung
Hermann Fröhlich

Storjineț (Bucovina)
woselbst sämtliche Spezerei u. Galan-
terieartikel in bester Auswahl zu
haben sind.

En Gros — Endetail

Prompte Bedienung,

reelle Preise.

Schuhmacherwerkstätte

JOSEF HALLER

Storjineț vis-a-vis Ringplatz
empfiehlt sein assortiertes
Lager in ausländischen Qua-
litäten wie: Bergsteiger—
Eislauf-Sports—sowie Lack-
—schuhen und Stiefel,

Der heutigen Wirtschaftskrise Rech-
nung tragend, habe ich meine Preise
so reduziert, dass sich ein jedermann
von der Konkurrenzlosigkeit
meiner Arbeit und Preise
überzeugen kann.— Prompte
Lieferung. — Um zahlrei-
—chen Zuspruch bittet —

JOSEF HALLER

Im Hotel-Kaffee-
Restaurant

L aufer

werden

die feinsten

Speisen, die

besten Odobester

Weine und Biere

der besten

Brauereien

verabreicht

**Abonnenten erhalten
eine 20% Ermässigung**

Din cauza crizei economice
vinde firma

Nathan Singer

(casa germană)

pe prețul de fabrică galoși
și soșoni toate felurile, pentru
DOMNI ȘI DOAMNE, MARCA RIGA
ghete și diferite articole de
galanterie și spîterie.

Vizitați-mă fără nici o obligație

NATHAN SINGER

„AREKA“

Die älteste Strumpfmärke Qualitätsware

Das größte Unternehmen in der Strumpf und Wirkwarenbranche
hat zur Bequemlichkeit des P. T. Publikums, seine Verkaufsstelle
in CERNAUȚI, strada IANCU FLONDOR
(HERRENGASSE) No. 9.

Friedensqualität DIE BESTE MARKE Fabrikpreise

Achtung

Jäger!

Waffen und Munition aller Art bei

Robert Kuczera

STOROJINET (BAHNHOFSTRASSE)

Ausserdem werden allerlei Schlosserarbeiten und Reparaturen prompt und
billig ausgeführt.

ROBERT KUCZERA

Bahnhofstrasse

KAFFEE RESTAURANT

Alois Bidniak

Feinste rumänische Küche
Täglich kalte und warme
Speisen, verschiedene Delikatessen. Die besten

Odobeșter Weine

wie auch Marke Stirbei.

Aufmerksame

Bedienung

Billige

Preise

„La vulturul alb“

Josef Czmilak

Storojineț str. Cernăuților No. 10

offeriert Fleisch — und
Milchprodukte mit
Rücksicht auf die heutige
Wirtschaftslage zu
erstaunlich billigen
PREISEN

Provinzversand gegen Nachnahme
Niemand versäume es, sich von der
Billigkeit meiner Ware zu überzeugen.

Möbel! Billig! Möbel!
Massiv und prompt
lieferbar

Möbelfabrik

M. ADLER & FII

Eigene Trockenkammer. Große Auswahl in Schlafzimmer - Speisezimmer
Kücheneinrichtung sowie sämtliche
Einrichtungsgegenstände
stets lagernd.

B. ZIMMET & SÖHNE

DAS DISTINGUIERTE
KAUFHAUS DES
STOROZYNETZER
PUBLIKUMS.

QUALITÄT
KULANZ

VERLÄSSLICHKEIT
DIE PRINZIPIEN, DIE UNS
SEIT FÜNFZIG JAHREN
IHREN ZUSPRUCH SICHERN

Vergessen Sie nicht

für Ihren Herbst—und Winter-
einkauf das Galanterie—und
Modewaren—Geschäft

M. DEMNER (Storojineț)

wo Sie die erstklassigsten Bedarfsartikel
wie: Schuhe, Strümpfe, Trikotagen,
Wirkwaren etc. bekommen.

Wer seinen Bedarf an
sämtlichen SPENGLER-
ARTIKELN billig eindenken
will, der versäume

es nicht, seine Bestellung
von: Bade — Kinder —
Sitzwannen aller Art sowie
Thermophor — Fuss-

wärmeflaschen Lampen-
schirmen, ferner jeder Art
von Bauarbeiten bei der
Firma JAKOB LEHRER
zu effectuieren.